

tegnet denne Forsikring, og hvis han ikke gør det, ifalder han en anden Bøde. Men dette synes man altsaa endnu ikke er nok. Derfor skal han klæbe selve sin Præmiëkvittering op, hver Gang han har betalt sin Forsikring. Det synes jeg er at gaa ham lovlig nær. Det er det samme som at mistænke ham for at gøre urigtige Opslag. I hvert Fald forekommer det mig ganske unødvendigt for at have Kontrol. De ville forsikre alle sammen paa Grund af Lovens Bydende, paa Grund af de store Bøder, og fordi de alle blive hjemsøgte af Agenter, baade indenlandske og udenlandske, og af de gensidige Selskabers Agenter. Der vil ikke blive een Landbruger i Landet, som skal forsikres, som ikke bliver det. Mig har denne Bestemmelse stødt. Arbejdsgiverne skulle forsikre Arbejderne, det skal ske paa hines egen Bekostning, og alligevel skulle de hver Gang bevise, at det ikke er Usandhed, naar de have slaaet en Plakat op om, at og hvor Arbejderne ere forsikrede, ved at paa-klæbe Kvitteringerne for de betalte Præmier! Det er ikke nogen stor Sag; men jeg synes, at det er en ganske mærkelig og overflødig Bestemmelse. Den vidner heller ikke om megen Tillid til vore Landarbejderes Indsigt paa dette Omraade. Hvis nogen gør urigtigt Opslag om, at Arbejderne ere forsikrede for den og den Tid, og derved fører dem bag Lyset, ifalder han vistnok endog Ansvar efter den almindelige Lovgivning.

§ 25, som den højtærede Minister vistnok ikke har omtalt, omhandler den frivillige Forsikring. Denne § 25, finder jeg meget svagt; der har jo heller ikke foreligget noget Forbillede for en saadan Forsikring. Men det kunde være blevet en interessant Opgave at udarbejde et Lovforslag om frivillig Forsikring paa et langt bredere Grundlag end dette. Her er jo Tale om de Arbejdere, der ikke faa Forsikring, fordi Arbejdsgivernes Ejendomme ere ansatte til Ejendomsskyld under 6,000 Kr. Disse Arbejdsgivere har man ikke villet paalægge nogen Forsikringspligt. Der er heller ikke nogen Forsikringspligt nødvendig, eftersom det er Husmænd, der arbejde uden fremmed Arbejdskraft og kun rent undtagelsesvis benytte en saadan. Men da der altsaa hos disse Folk i Ny og Næ kan

komme en saadan Arbejder, en, to eller flere Dage, har man ment, at disse Arbejdere ogsaa skulle være forsikrede, og saa har man sagt, at for saa vidt de forsikre sig selv, vil Staten betale Halvdelen af den derved foraarsagede Udgift. Jeg tror nu, at disse Folk i Regelen ere forsikrede paa anden Maade; de ere vist forsikrede hos andre Arbejdsgivere hele Aaret rundt, og saa arbejde de maaske hist og her for en anden. Der er neppe nogen Arbejder, der gaar rundt og arbejder en Dag her og en Dag der. Der er vist allerede betalt for dem et andet Sted ved en almindelig Forsikring, idet de ellers arbejde hos Folk, der ere forsikringspligtige — men det skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa. Jeg finder blot, at det hele er lidt svagt; men det bliver næsten komisk, naar man tilføjer, at den paagældende Arbejder saa skal være berettiget til hos den paagældende Arbejdsgiver, altsaa hos Husmanden, at faa godtgjort den Præmie, der svarer til den Tid, hvori han har arbejdet hos ham. Naar vi nu høre, at Forsikringspræmien eller Maksimum for Forsikringspræmien, tør jeg maaske sige, for en saadan Arbejder, som her er Tale om, er 3 Kr., hvoraf altsaa 1 Kr. 50 Øre betales af Staten, medens der bliver 1½ Kr. tilbage for hans egen Regning, saa svarer det til en Forsikringspræmie af en halv Øre daglig. Naar en saadan Mand har arbejdet en Dag hos en Husmand og har faaet sin Løn for det og skal til at gaa sin Vej, saa siger han: Saa skal jeg ogsaa have en halv Øre til Forsikringspræmien! Det kan jo slet ikke betales, man har ikke en Gang den Mønt. Det er meget rigtigt og logisk tænkt, at vedkommende Arbejdsgiver burde betale Forsikringspræmien, men jeg tror rigtignok, at i Praksis vil det vise sig pudsigt nok, især naar den anden saa giver ham 1 Øre og beder om at faa Penge igen, for saa bliver det jo endnu mere kompliceret. Og hvis han skal kunne inddrive sin Fordring, stævne ham for et saadant Beløb, bliver det dramatisk. Jeg tror, at man skulde stryge dette med denne Refusionsret. Jeg tror nok, at der vil blive andre Maader, hvorpaa den forsikrede Mand, som arbejder en eller et Par Dage for en Husmand, kan møde Velvillie hos denne,